

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä marraskuuta 2002,

vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 464)

(Ainoastaan tanskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2002/915/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteen III 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos jäsenvaltio sallii liitteen III 2 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa mainituista määristä poikkeavan karjanlantamäärän käytön hehtaaria kohti kunakin vuonna, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka tutkii esitetyn määrän perusteltavuuden direktiivin 91/676/ETY 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Nämä määrät on vahvistettava niin, etteivät ne vaaranna direktiivin 91/676/ETY 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista, ja ne on voitava perustella puolueettomin perustein, joita ovat esimerkiksi:

- pitkät kasvukaudet,
- suuria typpimääriä kuluttavat kasvustot,
- pilaantumisalttiin alueen suuri nettosademäärä,
- maaperät, joiden denitrifikaatiokapasiteetti on poikkeuksellisen suuri.

Tämä päätös koskee erityisesti ensimmäistä ja toista edellä luetelluista perusteista.

- (2) Tanska ilmoitti 2 päivänä huhtikuuta 1998 komissiolle aikomuksestaan soveltaa direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan mukaista poikkeusta mainitun

direktiivin 5 artiklassa säädetyn toimintaohjelman suhteen, ja se on täydentänyt tätä pyyntöään 2 päivänä joulukuuta 1999, 30 päivänä kesäkuuta 2000, 20 päivänä marraskuuta 2000 ja 8 päivänä 2001 päivätyillä teknisillä asiakirjoilla.

- (3) Tanska aikoo sallia karjanlannan käytön määrinä, jotka vastaavat 230 kg tyyppiä hehtaaria kohti vuodessa, tietyillä karjatiljoilla, joiden lannan käyttöön soveltuvasta maatalousmaasta keskimäärin 90 prosentilla viljellään nurmea, kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja tai juurikkaita sekä muita viljelykasveja, joiden aluskasvina käytetään nitraatin huuhtoutumista hyvin estäviä nurmikasveja.
- (4) Näillä tiloilla ei viljellä ilmakehän tyyppiä sitovia palko- tai muita kasveja, ja apilan esiintymistä nurmessa rajoitetaan sopivin menetelmin.
- (5) Tämä poikkeus koskee noin kymmentä prosenttia Tanskan kotieläinyksiköiden kokonaismäärästä eläinlannan tyyppiekvivalenttina laskettuna ja viittä prosenttia maatalousmaan pinta-alasta.
- (6) Karjatilojen, joilla on enemmän kuin 250 kotieläinyksikköä, on hankittava ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin tanskalaisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti kunnan hyväksyntä, jolla varmistetaan, että lannan käyttö on paikallisten vesien suojeleminen mukaista. Karjatiljoilla, joiden on seuraavien kahdeksan vuoden aikana hankittava tämä hyväksyntä, on kuudesta kahdeksaan prosenttia maan koko nautakarjasta.

(¹) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

- (7) Luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen kuuluu Tanskan hallituksen keskeisiin tavoitteisiin. Luonnonmukaisilla karjatiloilta voidaan tyypeä käyttää ainoastaan 140 kg hehtaaria kohti, mikä vähentää typen huuhtoutumista yli kymmenellä prosentilla. Luonnonmukaisen lypsykarjatalouden piiriin kuului vuonna 1998 noin 50 000 kotieläinyksikköä eli viisi prosenttia maan koko nautakarjasta, ja ennusteen mukaan vuonna 2003 luonnonmukaista lypsykarjataloutta harjoittavilla tiloilla on 130 000 kotieläinyksikköä, mikä on 15 prosenttia maan koko nautakarjasta.
- (8) Tanska antoi 6 päivänä kesäkuuta 1997 komissiolle tiedoksi lainsäädännön, jolla direktiivi saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Tanska antoi 2 päivänä heinäkuuta 1998 komissiolle tiedoksi täydentävän lainsäädännön, jolla direktiivi on tarkoitus panna täytäntöön kokonaan. Tiedoksi annetun lainsäädännön katsotaan noudattavan direktiiviä. Kyseistä lainsäädäntöä sovelletaan myös ilmoitettuun poikkeukseen.
- (9) Laadittavien toimintaohjelmien tarkoituksena on toteuttaa vesiympäristöön liittyvät tavoitteet asettamalla ravinnepäästöjen vähentämiseksi sopivat tavoitteet, joita ovat maatalouden jätepäästöjen muodostaman pisteuorituksen poistaminen ja huuhtoutumistappioiden vähentäminen tasolle, joka vastaa keskimäärin noin 50 kg tyypeä hehtaaria kohti vuodessa; tämä varmistaa, että direktiivissä pohjaveden nitraattipitoisuudelle asetettu tavoite, joka on enintään 50 mg nitraatteja litraa kohti, saavutetaan.
- (10) Nitraattidirektiivin täytäntöönpano Tanskassa perustuu direktiivin säännösten tiukkaan tulkintaan, tässä yhteydessä erityisesti kotieläinyksikköjen laskennan, lannan typpipitoisuuden ja lannan käyttöön soveltuvan maanalan laskennan osalta.
- (11) Tanskan nitraattidirektiivin täytäntöön panemiseksi antamien säännösten tavoitteena on varmistaa direktiivin 1 artiklassa vahvistettujen ympäristötavoitteiden täysi toteuttaminen.
- (12) Maatalousalueilla toteutettava kansallinen valvontaohjelma antaa osaltaan kuvan siitä, mikä on toimintaohjelmiin perustuvien aloitteiden vaikutus. Saatuja tuloksia käytetään päätettäessä lisätoimenpiteistä tai vahvistetuista toimenpiteistä, jos käy ilmeiseksi, että toteutetut toimenpiteet eivät ole riittäviä 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (13) Kansallisen valvontaohjelman tavoitteena on antaa tietoja seuraavista:
- kehitys, jota on tapahtunut maatalouden osuudessa vesien pilaantumiseen,
 - maatalouskäytäntöjen ja ympäristöön kohdistuvien ravinnepäästöjen välinen yhteys,
 - juuristovyöhykkeestä poistuvan veden ravinnemäärän väheneminen, ennen kuin vesi päätyy vesistöihin,
 - pintaa lähellä olevan pohjaveden ravinnemäärän muutokset,
 - ravinteiden käytön kehitys maataloudessa,
 - pelloille levitettyjen maatalousjätteiden määrä ja siinä tapahtunut kehitys.
- (14) Tanskan nitraattidirektiivin täytäntöön panemiseksi laatima toimintaohjelma sisältää suuren määrän yleisiä määräyksiä, joissa vahvistetaan normit eläinsuojia, lantasaäiliöitä, karjanlannan pelloille levitystä ja lannoitusten käyttöä varten. Nämä määräykset perustuvat lakeihin ja asetuksiin.
- (15) Lannan käsittelyn osalta täytäntöönpanosäännöksissä edellytetään, että eläinsuojissa on asianmukainen viemäröinti ja asianmukaiset järjestelyt kaiken lannan ja nestemäisen jätteen keräämistä varten sekä varastointitilat yhdeksän kuukauden tarvetta varten, että avoimissa lietelantasäiliöissä on tiivis kelluva kate ja että lantaa levitetään pelloille vain tiettyinä aikoina vuodesta. Kunnat ovat ottaneet käyttöön valvontajärjestelmän näiden sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi.
- (16) Jokaisen kotieläintaloutta harjoittavan tilan on varmistettava, että maa-ala ja kotieläinyksikköiden määrä ovat tasapainossa siten, että eläinlanta käytetään vuoteen 2002 asti määrä, joka vastaa 170 kg tyypeä hehtaaria kohti (210 kg/ha karjatiloilta), ja vuoden 2002 jälkeen määrä, joka vastaa 140 kg tyypeä hehtaaria kohti (170 kg/ha karjatiloilta). Lannan käyttöön soveltuvaan maa-alaan ei lasketa maata, joka ei edellytä lannoitusta, maata, jolle eläinlanta ei voida levittää tavanomaisin edellytyksin ja maata, joka on poistettu viljelykäytöstä.
- (17) Karjanlannan typpipitoisuus saadaan vähentämällä eritteiden kokonaistyppimäärästä hävikki, joka aiheutuu ammoniakkin haihtumisesta eläinsuojissa ja varastoinnin aikana (laskelmissa otetaan huomioon enintään kymmenen prosentin haihtumishävikki).
- (18) Täytäntöönpanosäännöksissä edellytetään, että lannan (lietelannan) sisältämän typen hyödyntämistä tehostetaan nykyisestä 60 prosentista vähintään 65 prosenttiin lannoituskauden 2001/2002 aikana. Säännösten mukaan typpilannoitusnormeja on alennettava niin, että ne ovat kymmenen prosenttia alemmat kuin taloudellisestiärkevin taso; tämä määritellään vuosittain lukuisten kenttäkokeiden perusteella.
- (19) Kaikkien maatilojen on laadittava vuosittain viljelykierto- ja lannoitussuunnitelmat 1 päivän elokuuta ja 31 päivän heinäkuuta väliselle ajalle. Nämä suunnitelmat on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Elokuun 1 päivän ja seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välistä aikaa koskevat suunnitelmat on toimitettava viranomaisille 1 päivään syyskuuta mennessä. Koko ajanjaksoa koskevat suunnitelmat on toimitettava 31 päivään maaliskuuta mennessä. Viljelykiertosuunnitelmissa on eriteltävä viherkasvustot (kerääjäkasvit, syysvilja ja pitkän kasvukauden vaativat kasvit). Lannoitussuunnitelmissa on arvioitava

typen ja fosforin tarve taloudellisestiärkevimmän tason mukaisesti ja ilmoitettava aiottu lannoitetyyppi (esim. karjanlanta, jätetuotteet, kemialliset lannoitteet). Lannoitussuunnitelmissa on oltava kaaviokartta, josta näkyy kunkin pellon sijainti. Näitä suunnitelmia on tarkistettava seitsemän päivän kuluessa maatalouskäytäntöjen muuttumisesta sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ja tosiasialliset käytännöt vastaavat toisiaan. Nämä määräykset perustuvat lakeihin ja asetuksiin.

- (20) Lannoitusnormeista, viljelykasvien typentarpeesta ja näiden suhteesta, jonka perusteella määritetään sallitut lannoitemäärät, säädetään asetuksissa.
- (21) Tanskan ilmoituksessa esitetyt empiiriset mallit ja laskelmat, jotka perustuvat lannan ja kemiallisten lannoitteiden määriin, kasvilajiin ja maalajiin, osoittavat, että nitraatin huuhtoutumista voidaan vähentää alle 50 kg:aan typpeä hehtaaria kohti vuodessa, jos maatalouskäytäntöjen osalta otetaan käyttöön joitakin täydentäviä varotoimenpiteitä. Edellä mainittujen mallien ja laskelmien mukaan tavoite, joka on enintään 50 mg/l nitraatteja pohjavedessä valuma-alueen tasolla, saavutetaan, kun huomioon otetaan denitrifikaatio.
- (22) Tanskan esittämät laskelmat osoittavat, että kemiallisten lannoitteiden määrää voidaan edelleen vähentää käytettävässä lannassa olevan typen paremman hyödyntämisen varmistamiseksi, jos valvonnan yhteydessä käy ilmi, että käytettävän typen kokonaismäärä on tarpeen vähentää. Huuhtoutumisen lisävähentäminen tällä tavoin varmistaa, että edellä mainittu huuhtoutumistavoite saavutetaan.
- (23) Tämän päätöksen mukaisesti viljeltyjen peltojen prosentuaalisen osuuden osoittavat kartat toimitetaan joka toinen vuosi.
- (24) Tässä päätöksessä vahvistettujen edellytysten tosiasiallisen noudattamisen osoittamiseksi on tarkoitus lisäksi esittää sellaiset maatalousalueiden valuma-alueiden valvontaohjelmassa saatavat tulokset, jotka liittyvät tämän päätöksen soveltamisalaan; kyseisessä ohjelmassa seurataan edustavasti voimaperäistä karjataloutta harjoitettavien tilojen, joiden pinta-ala on yhteensä noin 1 500 hehtaaria.
- (25) Tätä päätöstä sovelletaan Tanskan vuosiksi 1999–2003 vahvistamien toimintaohjelmien yhteydessä.
- (26) Komissio on tutkinut Tanskan pyynnön perusteet ja on vakuuttunut siitä, että vahvistettu määrä ja sen käyttöä koskevat edellytykset eivät vaaranna direktiivin 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista.
- (27) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 91/676/ETY 9 artiklan mukaisesti perustetun komitean 6 päivänä joulukuuta 2001 antaman lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tanskan 2 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessä esittämä pyyntö direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan mukaisen poikkeuksen sallimisesta hyväksytään jäljempänä vahvistetuin edellytyksin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä:

- ”karjatiloiilla” tarkoitetaan tiloja, joilla on enemmän kuin kolme kotieläinyksikköä, joista vähintään kaksi kolmasosaa on nautakarjaa,
- ”nurmella” tarkoitetaan pitkä- tai lyhytikäistä nurmea (lyhytikäisen nurmen kesto on yleensä vähemmän kuin neljä vuotta),
- ”viljelykasveilla, joiden aluskasvina käytetään nurmikasveja” tarkoitetaan säilörehuviljaa, säilörehumaissia ja/tai kevätohraa, joiden aluskasviksi kylvetään ennen (maissi) tai jälkeen sadonkorjuun kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja, jotka talven aikana pidättävät biologisesti jäännöstyypin,
- ”juurikkailla” tarkoitetaan rehujuurikkaita.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä poikkeusta sovelletaan tapauskohtaisesti karjatiloihin, joiden viljelykierrossa on enemmän kuin 70 prosenttia erityisen paljon typpeä kuluttavia, pitkän kasvukauden vaatuvia viljelykasveja. Viljelijöiden on toimitettava asiaa koskeva hakemus vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ja annettava kirjallinen sitoumus 4 ja 5 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämistä.

4 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden levittäminen

Karjatiloiilla kunakin vuonna pelloille levitettävän karjanlannan määrä, johon sisältyy myös eläinten laidunnuksen yhteydessä pelloille jäävä lanta, ei saa ylittää määrää, joka vastaa 230 kg typpeä; tässä yhteydessä on lisäksi noudatettava seuraavia edellytyksiä:

- lisättävän typen kokonaismäärästä päätettäessä otetaan huomioon asianomaisen viljelykasvin ravinnetarve ja maaperästä saatava tyyppi; lannoitemäärä vahvistetaan kymmenen prosenttia taloudellisestiärkevintä tasoa alhaisemmaksi,
- jokainen tila laatii lannoitussuunnitelman ja -taseen,
- jokaisen tilan on toimitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle vuosittain hakemus sekä lannoitustase ja hyväksyttävä tilallaan mahdollisesti tehtävät pistokokeet,

- jokainen poikkeukseen luvan saanut viljelijä tekee määräjoi-join syksyllä ja keväällä maaperän typpi- ja fosforianalyysin (vähintään joka kolmas vuosi jokaista viiden hehtaarin maa-alaa kohti) lannoitteiden asianmukaisen käytön varmistamiseksi,
- lantaa ei levitetä syksyllä ennen nurmenviljelyn aloittamista, ja kun pelto on kynnetty, sille kylvetään runsaasti typpeä käyttäviä viljelykasveja.

5 artikla

Maapeite

1. Asianomaisella karjatilalla on lannan käyttöön soveltuvasta maa-alasta vähintään 70 prosentilla viljeltävä nurmea, kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja tai juurikkaita sekä muita viljelykasveja, joiden aluskasvina käytetään nitraatin huuhtoutumista hyvin estäviä nurmikasveja.
2. Kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja ei saa kyntää peltoon ennen 1 päivää maaliskuuta, millä varmistetaan, että pelloilla on pysyvä kasvipeite, joka ottaa talteen syksyllä alempiin maakerroksiin vapautuvat nitraatit ja vähentää hävikkiä talven aikana.
3. Lyhytikäiset nurmet kynnetään keväällä.

6 artikla

Valvonta

1. Poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvien tilojen ja maatalousmaan prosentuaalisen osuuden kussakin Tanskan kunnassa osoittavat kaksi karttaa on päivitettävä vuosittain ja toimitettava komissiolle. Ensimmäisen kerran kartat toimitetaan komissiolle vuoden 2002 viimeisellä neljänneksellä.
2. Kansallisen valvontaohjelman yhteydessä on tehtävä vertailualueiksi valittuja hiekka- ja savimaita koskevia tutkimuksia ja jatkuvia ravinneanalyyskejä, joiden avulla saadaan tietoja karjatilojen maankäytöstä, viljelykierroista ja käytännöistä. Näitä tietoja voidaan käyttää mallipohjaisissa, tieteellisiin periaatteisiin perustuvissa laskelmissa, joilla selvitetään, missä määrin nitraatti huuhtoutuu pelloilta, joille levitetään enintään 230 kiloa typpeä sisältävä määrä karjanlantaa.

3. 3. Sen osoittamiseksi, että myönnetty poikkeus ei vaaranna kansallisen toimintaohjelman ja direktiivin tavoitteita, pidetään yllä näytteenottoverkostoa, johon kuuluu kansallisen valvontaohjelman mukaisiksi maatalousalueiden valuma-alueiden seuranta-kohteiksi valittuja kuivatusoja ja matalia pohjavesiä, ja jonka avulla saadaan tietoja juuristovyöhykkeestä pohjaveteen siirtyvän veden nitraattipitoisuudesta.

7 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

Valvonnan tulokset sekä kokoava kertomus käytäntöjen arvioinnista (tiloilla tehdyt tarkastukset) ja vedenlaadun kehityksestä (juurivyöhykkeestä tapahtuvan huuhtoutumisen seurannan, pinta-/pohjaveden laadun ja mallipohjaisten laskelmien perusteella) on toimitettava komissiolle vuosittain. Ensiarvioinnin jälkeen on ensimmäiset tulokset toimitettava komissiolle vuoden 2002 lopussa ja toinen kertomus vuoden 2003 lopussa.

8 artikla

Voimassaolo

Tämä poikkeus on voimassa 1 päivään elokuuta 2004.

9 artikla

Voimassaoloajan pidentäminen

Komissio voi Tanskan viranomaisten pyynnöstä pidentää poikkeuksen voimassaoloaikaa, mistä päättäessään se ottaa huomioon muun muassa valvonnan tulokset.

10 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 2002.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen